

Op Uw Zilvren Huwlijksfeest.

1. Nu vijf en twintig jaar geleen,
Toen was er een groot feest.
Een Bruigom met een Bruid terzij,
Genoot toen wel het meest.

Hoezee, Hoezee.enz.

2. De Bruigom heette Lammers H,
Het Bruidje Rutgers D.
En na een plechtig ogenblik,
Koo'st 't huwlijksbootje zee.

3. Het Bruidje trad, onwennig nog,
't Versierde bootje in.
Het was voor haar, zelfstandig steeds,
Een nieuw en vreemd begin.

4. Zij werd door velen in het land,
Als trouwe hulp vereerd.
Was't uitzien naar een Bruidegom,
Dan ook geheel verleerd.

Och, *ja* och, *ja* och, enz.

5. Zij dacht: 't Ging hier in't land zo best.
Hoe zou 't zijn over zee?
Wel, ik trek naar Amerika,
'kNeem kracht en werklust mee."

Dat is me wat.enz.

6. Daar vind ik stellig wel een plaats
En arbied naar mijn zin.
Komaan, ik pak al vast een kist,
Doe 't nodige er in.

7. 't Besluit dat stond al spoegig vast.
Je hoorde voor en na:
"Zeg, Brokken Drikke die wil gaon
Gans naar Amerika."

O foi, o foi.enz.

8. Zij trok zich van't gepraat niets aan.
Maar maakte alles klaar.
"Wie zorgt voor koffers? O, ik vraag
Het Herman Lammers maar."

9. De timmraar voegde plank na plank,
Heel stevig aan elkaar.
En na een enkele week toen was,
Het alles kant en klaar.

10. Van ver al wenkte Amerika.
Straks zou ze gaan op reis.
Maar toen bracht 't nieuwe Vaderland,
Haar zelve van de wijs.

Och, och, enz.

11. Van vrienden daar kreeg zij een brief.
Die schreven: Kom maar niet.
Wij vrezin, ons Amerika,
Dat brengt je maar verdriet".

12. In Holland mint je menigeen,
Steeds had je het daar goed.
Komdan niet naar Amerika
Tenzij het is: Ik moet."

13. Zij blijven dus? Maar dat's te gek.
Wel viel het heengaan zwaar.
Maar 't afscheid, vaak op rijm gezet,
Te niet doen, is te raar.

Is dat zo erg, Is dat zo erg.

14. Maar leende zij het luistrend oor
Niet aan der vrienden raad,
Dan pijnde straks het zelfverwijt
Zou 't einde haar bracht kwaad.

15. Dus zat zij bij de kisten neer.
Toen nam zij 't al er uit.
"Ik blijf in Holland en zoek werk".
Dat was haar kloek besluit.

Bravo! Bravo!

16. Zij vond al spoedig weer een plaats
En deed getrouw haar plicht.
Want wat ons wordt terhand gesteld,
Dat moet ook goed verricht.

Ja juist. enz.

17. Zo was zij spoedig weer gewend,
Aan 't werk in 't Vaderland.
Bood, waar men haar om hulpe vroeg,
Heel gaarne hart en hand.

18. "Zou zij mij, zo ik het haar vroeg,
Haar hand ook willen bien?
Ik zou haar graag hier in mijn huis,
Als vrouw en moeder zien."

19. Zo overdacht de timmerman,
Die haar eens helpen zou,
Toen zij, met koffers, zwaar belaan
Naar 't verre land toe wou.

Daar kwam niet van.

20. Hij draalt niet lang, maar vraagt het haar,
"Och sta mij toch terzij,
Kom, wordt mijn vrouw en voor mijn kroost
Een Moeder daar nog bij."

21. Die vraag verbaast de jonge vrouw,
Meer dan ze zeggen kan.
Ze zocht van alles, maar het laatst
Wel voor zich zelf een man.

Is 't waar, Is 't waar.

22. Maar 't groot en Moeder-loos gezin,
Vroeg dat niet om haar kracht?
En werd het niet heel ongedacht
Op hare weg gebracht?

23. Ze zei, na weken lang beraad,
Toch jalop Lammers vraag.
En daardoor vieren wij vol vreugd,
Dit blijde feest vandaag. Hoezee!Hoezee!
24. De jaren bravhten vreugd en smart.
Zoals dat-~~steeds~~--steeds geschiedt.
Want rozen en geen doorn daarbij
Geen tuintje die ze biedt.
25. 't Gezin van negen dat werd tien.
Het stemde allen blij.
Bij't drie-tal zusjes kon heel best,
Het lieve vierde bij. O, ja.enz.
26. Maar 't zusje bracht ook bange zorg.
Want eens, ze was nog klein,
Toen werd ze o, zo ernstig ziek.
Zou dat het ~~Vende~~ zijn?
27. Maar neen, gelukkig! zij genas.
Weet je wat ieder zei?
"Geen een die haar meer missen kan,
Ik evenmin dan jij." Dat's vast.enz.
28. Nu is zij groot, en naar ik hoor,
Kan zij van alles zijn.
Z'is Moeders trouwe rechterhand
En Vaders zonneschijn. O, ja.enz.
29. Ook werd eens een der zonen ziek,
't Leek eerst zo ernstig niet.
Maar 't bracht tenslotte voor hem zelf
En d'andren veel verdriet.
30. In Arnhem lag hij maanden lang
In 't grote ziekenhuis.
Maar kwam gelukkig na die tijd,
Toch weer gezond naar huis.
31. Het leven op de Kraaiyenbrink,
Was maand op maand maar druk.
Want timmerman en boer gelijk,
Is niet allen geluk.
32. In Bredenbroek en Halle ook,
Daar boerde Lammers goed.
Geen die het met zo weinig hulp
En goede winsten doet. Hoezee!enz.
33. Maar Moeder was verdrietig soms,
Het manvolk trok maar weg.
En 't werk om huis en in de stal
Vroeg al haar overleg.
34. Toen vloog een vogeltje uit het nest,
En d'andren volgden vlug.
"Straks komen we uit een groot gezin,
Weer op ons tweeën t'rug.
35. Zo dachten somtijds Va en Moe.
Maar zo zou't toch niet zijn.
De jongste van het groot gezin,

Die vond 't thuis maar wat fijn.

Hoezee $\frac{1}{2}$ enz.

36. "Wij bouwen", zo sprak Lammers eens,
"Een huisje aan de beek,
Van d'arbeid rusten wij dan uit,
Maar blijven in de streek."

37. Dit plan werd spoedig uitgevoerd.
Nu staat hoog opgericht,
Een woning, Beekzicht "van zijn naam,
Een lust voor het gezicht."

38. Daar woont het zilveren Bruidspaar nu,
Met 't jongste meisje mee.
En alle drie zijn welgemoed,
Heel dankbaar en tevrede.

39. Dat jaren deze villa ^{nik} ^{Beekzicht} nog
Uw woonplaats blijven mag.
En dat 't U samen wel mag gaan
Veel j aren, dag aan dag.

40. Uw kinderen, burenen, vrienden ook,
Genieten met U mee.
En roepen blij en vrolijk uit:
"Voor't zilveren paar: Hoezee!"

Hoezee, Hoezee. Hoezee, Hoezee,
Voor't zilveren paar: Hoezee!
En roepen blij en vrolijk uit:
"Voor't zilveren paar :Hoezee!"